

**№ 6 (709)
Червень 2011 р.**

**Щомісячник Вінницького національного
технічного університету**

Найсвіжіші університетські новини на сайті <http://www.impuls.vntu.edu.ua/>

**ПЕРЕМОЖНИЙ ДЕСАНТ СТУДЕНТІВ ВНТУ В ТБІЛІСІ, БАКУ І СУМАХ
(стор. 3-5)**

**Перелік конкурсних предметів при вступі до
Вінницького національного технічного університету для
навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра
(стор. 15)**

Колонка головного редактора

ВНТУ - THE BEST!

24–27 травня у ВНТУ відбувся фінал III Всеукраїнських інженерних змагань, в якому брали участь команди чотирьох університетів: Запорізького національного технічного університету, Національного університету «Львівська політехніка», Національного технічного університету України «КПІ» та Вінницького національного технічного університету. Кожна з команд-учасників на момент фіналу уже була переможцем локальних інженерних змагань у своєму місті. І хоча ВНТУ прийнятий до BEST лише на початку цього року, наші BESTівці зуміли за досить короткий час створити собі гарну репутацію і, в результаті, — отримали почесне право організації фінальних змагань.

Інженерні змагання BEST – важлива подія для України, а фінал змагань – унікальна подія для Вінниці. Основною метою змагань є просування інженерної думки в Україні шляхом створення сприятливих умов для її виникнення та розвитку. Крім того, в рамках інженерних змагань у студентів технічних університетів з'являється можливість розвинути і реалізувати свої ідеї завдяки співпраці з компаніями-партнерами та спілкуванню з європейською освітньою спільнотою, проявити свою винахідливість, інженерні навички, виявити свої унікальні технічні таланти при виконанні нестандартних завдань.

Фінальні змагання включали завдання з проектування та моделювання – Team Design, аналітичні – Case Study, дебати та переговори.

У категорії Team Design командам необхідно було сконструювати музичну куртку, з можливістю використання у ній усіх функцій плеєра, підключення зовнішніх пристроїв відтворення звуку та легкого перемикання режимів. Презентацію своїх шедеврів команди робили англійською мовою, сконструйований одяг програвав музику, а світлодіоди, якими були оздоблені куртки, світилися в такт музиці. Перемогу в цій категорії отримала команда Києва.

У рамках Case Study команди змагались між собою у майстерності вести дебати на тему «Альтернативні види енергії», розробляли комплексну стратегію поводження з побутовими відходами у Вінницькій області, а також комерційну ідею зубної щітки. В цьому завданні студенти змогли максимально реалізувати свою креативність, неординарність мислення та фантазію. Перемогу в категорії Case Study отримала команда Запоріжжя.

Хоча команда ВНТУ не виборола перемогу, але наші хлопці та дівчата здобули неоціненний досвід організації подібних заходів. І варто відзначити, що організація фінальних змагань була на дійсно високому рівні.

Анна ПИСКЛЯРОВА,
проректор з виховної роботи,
головний редактор часопису «Імпульс»

Рівень

У РЕЙТИНГУ ВНЗ «ТОП-200 УКРАЇНА» – НАШ ВНТУ 19-й!

Нинішнього року рейтинг «Топ-200 Україна» відзначає свій ювілей — він виходить у п'яте. За час роботи проекту університети, що входять до першої десятки і першої двадцятки, не залишали межі своїх груп. Усього у рейтингу 200 українських ВНЗ.

Наш Вінницький національний технічний університет звично на 19 місці серед 200 вищих навчальних закладів країни! (щотижневик «Дзеркало тижня» № 20 від 4-10 червня 2011 року).

Рейтинг складається кафедрою ЮНЕСКО (Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури) «Вища технічна освіта, прикладний системний аналіз й інформатика» на основі меморандуму, підписаного між ЮНЕСКО — СЕПЕС (Європейський центр з вищої освіти).

Методика складання рейтингу заснована на використанні даних прямих вимірювань та експертних думок. Незмінним базисом методики залишається загальний набір індикаторів для університетів різних типів, що дозволяє порівнювати результати їхньої діяльності між собою. Діяльність ВНЗ оцінюється за допомогою інтегрованого індексу. Він включає три комплексні складові: якість науково-педагогічного потенціалу, якість навчання, міжнародне визнання. Методику створено відповідно до Берлінських принципів ранжування університетів.

КУБОК ВЕКУА

Й 20-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ АЗЕРБАЙДЖАНУ

Завоювавши на Кубку Векуа в особистому турі три дипломи всіх можливих рангів, наші хлопці в Азербайджані здобули друге командне місце.

Команда студентів-програмістів нашого університету цього року вже втретє взяла участь у міжнародному Кубку з програмування пам'яті академіка Векуа.

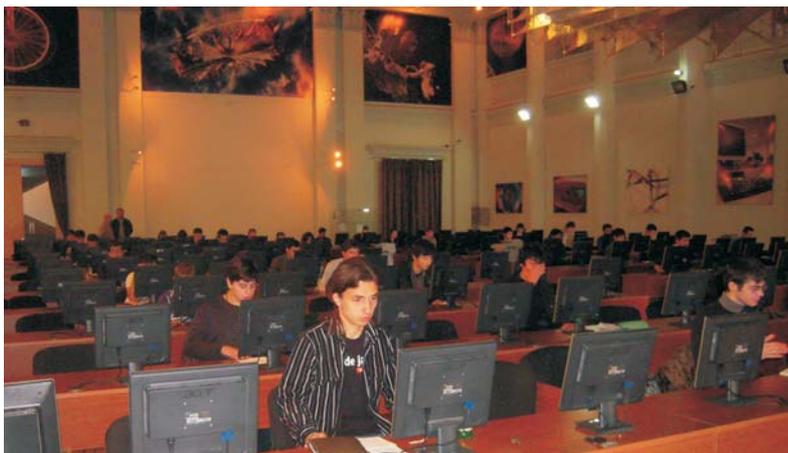
Грузин за національністю, він плідно працював в наукових установах Москви та Петербурга, стояв у витоків Новосибірського державного університету. Тому і змагання ці проходять паралельно у чотирьох містах: Тбілісі, Москві, Петербурзі та Новосибірську. Чи треба ще щось додавати відносно рівня підготовки їх учасників?

Ми вже мали титули призерів в особистому і командному заліку на грузинському майданчику Кубку Векуа, ставали тут і кращою іноземною командою. Але перемоги ніколи не давались легко, оскільки і суперники дуже серйозні: Московський державний університет ім. М. Ломоносова, кращі команди України та країн Закавказзя. До того ж, право участі у змаганнях мають не тільки студенти, а й випускники.

А цей рік готував нашим хлопцям нове випробування. Грузія зустріла нас на диво неприязно. Холодна та похмура погода, зливи, все це якось не відповідало її звичному сонячному образу. Можливо тому і настрої у коман-

ди в день змагань був не таким піднесеним, як завжди. Та ще й задачі цього разу виявились напоруд важкими.

Лише на 33-й хвилині впорались з першою задачею студенти МДУ. На 57-й хвилині з двома задачами уперед вийшла команда з Тбілісі, до складу якої входили бронзові призери першості світу, які вже закінчили університет, але продовжують брати активну участь у різноманітних змаганнях з програмування. Наші ж хлопці встановили особистий рекорд, розв'язавши першу задачу аж на 204-й хвилині! Але, як то кажуть, довго запрягали... І затримка не стала фатальною, оскільки на цю мить вони стали лише четвертою командою, яка вперлася хоча б з однією задачею! І зібравши волю, **хлопці таки вибороли третє місце, для чого вистачило лише три задачі.** На одну задачу випередили їх колишні бронзові призери першості світу з Тбілісі, а ось команда МДУ відірвалася аж на 4 задачі! І хоча вона є на сьогодні однією з кращих команд світу, такий великий розрив не міг нікого задовольнити. Але, мабуть, саме він і став потужним подразником для наших хлопців, і наступного дня на особисті змагання вони вийшли у бойовому настрої, готові до реваншу.

Особистий тур Кубка Векуа. Олексій Стах

Зауважимо, що змагання проходили не за стандартними правилами, до яких звикли наші студенти. Можна було розв'язувати задачі «в темну» — розв'язок зараховувався протягом змагань, якщо проходив спрощений тестовий набір, а повна перевірка здійснювалась вже після закінчення змагань. За задачі, правильно розв'язані «в темну», учасник отримував додаткові бали. Але якщо при остаточній перевірці задача не проходила повні тести, вона не зараховувалась зовсім.

Наші хлопці одразу ринулись у бій, намагаючись довести випадковість вчорашнього «гальмування». На 10-й хвилині 5 учасників вже мають по одній задачі (четверо з яких розв'язали її «в темну»), серед них і двоє наших: Олексій Стах, який з 5-ої хвилини очолює турнірну таблицю, та Віталій Невідомий. На 20-й хвилині четверо (двоє наших) мають по дві задачі, а першу позицію зберігає за собою Олексій. Першу годину з 4-ма задачами закінчують троє — лідирує все той же Стах. У такому неймовірному темпі за дві години лідери змагань, на які відводилося 4 години, почали достроково закінчувати їх, розв'язавши усі 7 запропонованих задач. Таких виявилось четверо: два представники МДУ, один — представник Тбілісі, який вже два роки, як закінчив університет, і наш Віталій Невідомий. За відведені 4 години ще 6 студентів, серед яких і двоє наших — здали по 6 задач. Нервово очікування перевірки на повних тестах задач, розв'язаних «в темну»... І ось результат: **по сім задач залишилось лише у Віталія Невідомого і представника МДУ, які і стали переможцями змагань, отримавши дипломи першого ступеня!** На жаль, не пройшла повні тести одна з задач Олексія Стаха, який, в результаті отримав диплом 3-го ступеню за 5 розв'язаних задач. А ось дебютант змагань такого високого рівня **другокурсник Сергій Кашубін за шість задач отримав диплом другого ступеню.** Він так і не наважився розв'язувати задачу «в темну», але це й допомогло йому посісти таке високе місце.

Отож, завоювавши в особистому турі три дипломи всіх мож-

ливих рангів, наші хлопці повністю реабілітували себе за попередній день, коли високе третє місце здалося мало не поразкою.

На такому «душевному підйомі» команда вирушила до Баку, куди була запрошена для участі у змаганнях на честь 20-річчя незалежності Азербайджану.

На ці змагання запрошувалися лише перші команди країн СНД, але для нас зробили виняток, врахувавши чудові результати ВНТУ на Кубку Векуа та на чемпіонатах Південного Кавказу. Отож, Україну представляли дві команди — Київського національного університету ім. Т. Шевченка та нашого ВНТУ. Три команди було з Азербайджану, по одній з Естонії, Латвії, Білорусі, Грузії, Казахстану, Туркменії та Узбекистану. Зауважимо, що кияни та студенти з Казахстану були цьогорічними фіналістами першості світу. Дуже сильними були й чемпіони Латвії, Білорусі та Грузії.

Передчуття напруженої боротьби, як і висока довіра, надана нашому університету, виявилися не марними. Такого заплутаного сюжету давно не демонстрували учасники олімпіади з програмування.

На 6-й хвилині першими розв'язують задачу наші хлопці. Через одну хвилину навздогін за ними кидаються грузини, через три — естонці та кияни, через чотири — казахи. На 17-й хвилині першу позицію з двома задачами посідають кияни. Ще через хвилину другу задачу розв'язує команда ВНТУ, повертаючи собі першу сходинку турнірної таблиці. На 23-й хвилині чотири команди мають по 2 задачі. Першу годину з трьома задачами закінчують чотири команди, а в лідери знов виходять кияни. Але вже за 11 хвилин попереду з чотирма задачами знов команда ВНТУ. Через 9 хвилин з 4-ма задачами на перше місце виходять мінчани. Розв'язавши чотири задачі, безпечно наближаються до нас грузини. Лише на 4 місці з 3-ма задачами розташовується фаворит змагань, коман-

да КНУ ім. Т. Шевченка. На третій годині знов з п'ятьма задачами на першу позицію виходить команда ВНТУ, за якою розташовуються кияни. Але наприкінці четвертої години, якщо вінничани так і лідирують з шістьма задачами, то кияни відкочуються вже на четверту позицію! І все ж, кияни знайшли в собі сили не тільки виправити ситуацію, але й на останньому етапі змагань обійти і нашу команду. Отож, в результаті, **переможцями змагань з 7 задачами стала команда Київського національного університету ім. Т.Шевченка, другою — команда ВНТУ, третьою — команда Тбіліського державного університету.** Кияни отримали ноутбуки від Hewlett Paccard, наші хлопці — айподи від Apple, грузинам дістались цифрові фотоапарати від Olimpus.

Волонтер Тетяна Фурман, член оргкомітету Олімпіади у Тбілісі та Баку перед Дівочою баштою, символом столиці Азербайджану

Підпис до фото на обкладинці: **Старий Баку. Сергій Кашубін, Олексій Стах, Віталій Невідомий і фонтан перед Фондом Геїдара Алієва**

І ЗОЛОТО, І СРІБЛО, І БРОНЗА — НАШІ!

Перше, друге і третє місця у II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування вибороли команди Вінницького національного технічного університету.

Півфінал першості світу з програмування вперше проводиться у нашому університеті у жовтні.

Олімпіада відбувалася у п'яти регіонах України. Цьогоріч вона вперше проводиться за новою формулою. У її першому етапі взяли участь аж 607 команд зі 118 університетів України (включаючи розташовані в інших містах філії). Студенти змагалися в усіх обласних центрах країни — одночасно у 35 базових університетах.

Право виступати у другому етапі вибороли 168 команд з 98 університетів, які були розподілені між п'ятьма регіонами. Наш університет входить до Центрального регіону, змагання якого відбулися у Сумському державному університеті. До СумДУ приїхали 26 команд з 18 університетів Вінницької, Житомирської, Полтавської, Сумської, Хмельницької та Черкаської областей. Найбільшою делегацією, що прибула до Сум, виявилася вінницька. Хоча ми і представляли лише наш університет, але це 5 команд, які вибороли право змагатись у II етапі!

Перша команда ВНТУ [wRabbits] у складі знаного в Україні Віталія Невідомого, Олексія Стаха та Сергія Кашубіна була головним претендентом на перше місце в регіоні, що вона без особливих зусиль і довела. Але було цікаво подивитись, які результати покажуть інші команди. Зокрема, ми чекали на друге місце від нашої другої команди [IOTeam] у складі другокурсників Михайла Граніка, Олега Морфіянца та Максима Матейчука. І вони таки дійсно його вибороли, хоча боротьба з першою командою Черкаського національного університету ім. Б. Хмельницького точилася до останньої хвилини.

Дуже щільно фінішували ще дві наші команди — [InAEKSU] і [rNinja], які розв'язали однакову кількість задач і розташувались у турнірній таблиці поруч. Але якщо [InAEKSU] — п'ятикурсник Андрій Подольський, колишній чемпіон України, та першокурсники Ярослав Точенюк і Анастасія Яровенко, з шостим результатом отримала диплом третього ступеня (у змаганнях визначалось одне перше, два других та три третіх місця), то третьокурсники Інституту ІТКІ Ігор Сугак, Олексій Поліщук та Марія Островська, стали «кращою командою без дипломів». Але усі вони вперше брали участь в

Нагороду за друге місце отримує команда VNTU [IOTeam] — другокурсники Михайло Гранік, Максим Матейчук та Олег Морфіянець

олімпіадах з програмування, їх результат не можна не визнати за досягнення.

І хоча п'ята команда ВНТУ [Noobs v1.0], що складалася з третьокурсника Володимира Яцика та першокурсників Івана Мурзака і Романа Джадана трохи відстала від своїх товаришів, але і вона мужньо боролася до останніх хвилин. Розв'язавши достатню кількість задач, не пройшла до III етапу лише через те, що затратила більше часу, ніж найбільш конкуренти.

А попереду вже чекає підготовка до III етапу, який відбудеться в середині жовтня — вже в новому навчальному році. Він проводитиметься в двох групах. ВНТУ буде представлений максимально можливою кількістю команд — трьома.

Змагання, що мають статус півфіналу першості світу, вперше відбудуться у нашому університеті. 35 найсильніших команд України боротимуться з кращими командами країн південно-східної Європи за вихід до фіналу першості світу.

В іншій групі зйдуться команди, які пройшли до III етапу Всеукраїнської олімпіади, але вибули зі змагань на першість світу.

Отож, відпочивати нашим олімпійцям не буде часу навіть влітку. У липні на них чекають змагання KPI-OPEN, а у серпні — літня школа з програмування у Севастополі.

Наш ВНТУ уже готується до проведення першого в Україні півфіналу першості світу з програмування. Обговорити деталі організації цих змагань до міста Орlando, (Флорида, США) на засідання Оргкомітету світового фіналу літали професор кафедри комп'ютерних наук Володимир Месюра, призначений директором українського сайту півфіналу першості світу, та заступник директора ГЦМЗ Микола Прадівляний. Тоді ж в кінці травня в Орlando вперше в історії у світовому фіналі брали участь команди одразу чотирьох українських університетів. Отож, готуваємось, аби наступного року у світовому фіналі був представлений і Вінницький національний технічний університет.

Володимир МЕСЮРА, професор, директор півфіналу першості світу з програмування ACM-ICPC по південно-східній Європі

Конференція

ЗНАКОВА ПОДІЯ

XVI міжнародна науково-технічна конференція «Гідроаеромеханіка в інженерній практиці» відбулася в нашому університеті.

«Гідроаеромеханіку в інженерній практиці» відкриває голова оргкомітету конференції, заслужений діяч науки і техніки України, доктор технічних наук, професор Олег Яхно

У науковому форумі брали участь вчені з України, Польщі, Росії, Білорусі, Болгарії, Німеччини, Румунії. Виголошено 150 доповідей.

Серед учасників — 35 докторів і 72 кандидати наук, молоді вчені й студенти. Окрім знаних науковців брали участь й успішні виробничники: фахівці ДП «Антонов», генеральний директор ВАТ «Веркон» В.Дрозденко, директор ВПУ радіоелектроніки С.Одайський (Чернівці), директор ПВПП «Гідросистема» В.Стукаленко, спеціалісти «Сімферопольводоканалу», Одеського ЗАТ «Будгідроліка».

— На конференції представлені усі українські наукові центри у галузі гідроліки і гідроприводу. — Розповідає **голова оргкомітету конференції, заслужений діяч науки і техніки України, доктор технічних наук, професор Олег Яхно** (НТУУ «КПІ»). — Слухатимемо доповіді про нові досягнення нашої науки, обговоримо проблеми, визначимо рівень підготовки молодих учених. Тому конференція має кілька пленарних засідань, на одному з них заслуховуватимуться кандидатські і докторські дисертації. Чимало наукових розробок пройшли апробацію на нашій конференції. Хоча ця конференція 16-та, насправді їй значно більше років, просто раніш мала дещо іншу назву. Я вдячний Вінницькому технічному університету, який надав нам можливість зібратися у його стінах — дуже цікавий сучасний університет. Я тут п'ять років був членом спеціалізованої вченої ради, тому стверджую, що ВНТУ —

це кузня кадрів не лише інженерів, а й науковців.

— Наш університет має наукові школи цієї наукової галузі, — зазначає **ректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко**. — Професор Ростислав Іскович-Лотоцький очолює відому школу «Теорія розрахунку і розробка вібраційних та віброударних процесів і машин». Тож, ВНТУ вносить свій помітний вклад у розвиток цієї наукової сфери.

— Дуже приємно зустрітися з колегами, з якими єднає багаторічна наукова співпраця. Наукова школа з гідроліки в нашому університеті бере початок ще з 1968 року, коли з Томська приїхав Ігор Матвеев і запрошив до Вінниці Ігоря Неміровського. — Говорить **директор Інституту машинобудування та транспорту ВНТУ, заслужений працівник освіти України, професор Юрій Буренніков**. — В ІнМТ працює спецрада із захисту кандидатських дисертацій з машинознавства. Кілька тижнів тому в ній ще два молодих науковці захистились з напрямку «гідролічний привід».

І маститі вчені, і молоді, в яких шлях до вершин ще попереду, свої статті друкують у науково-технічному журналі «Промислова гідроліка і пневматика». **Редактор часопису, професор Микола Іванов** зауважив, що журнал завжди має у своєму портфелі багато цікавих матеріалів. Тепер запровадили новацію — почали давати огляди новин галузевої науки.

На конференції студенти залюбки спілкувалися з тими науковцями, за чиїми підручниками навчаються.

Студент — категорія вічна. Випускник-1982 нашого університету, а нині **директор ювелірної фабрики «Мальва» Валентин Мальований** через три десятиліття отримав Знак міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР за найкращу наукову студентську роботу.

— Наукова робота студента Мальованого тоді перемогла у всесоюзному конкурсі. Але через якісь перипетії нагорода вчасно не знайшла переможця. Віднайшлася аж тепер. — Професор Буренніков радо вручив відзнаку своєму колишньому дипломнику.

Серед учасників XVI міжнародної конференції «Гідроаеромеханіка в інженерній практиці» — 35 докторів і 72 кандидати наук, молоді вчені й студенти

На часі

СТУДЕНТСЬКА НАУКА — ПРІОРИТЕТ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Керівники наукових товариств студентів та аспірантів на своїй нараді в столиці підготували пропозиції МОНмолодьспорту щодо механізмів вирішення ряду проблем, пов'язаних з організацією та здійсненням студентами і аспірантами наукової діяльності.

Понад 150 представників від 120 вищих навчальних закладів України взяли участь у роботі цього молодіжного форуму.

«Міністерство готове до конструктивної співпраці. Переконали, що вона буде плідною і дозволить вирішити проблеми. Тому ми зацікавлені в створенні та функціонуванні сильних і дієвих наукових товариств студентів та аспірантів», — зазначив під час наради перший заступник міністра освіти Євген Суліма.

Міністерство освіти опрацьовує проєкт розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження Плану заходів із залучення молодих учених до роботи в наукових установах та вищих навчальних закладах».

«Нині молоде покоління стало окремою соціальною групою, що має свій статус, менталітет, власні уподобання та погляди на життя. Кожного дня зростає відсоток високоосвіченої молоді, яка робить свій внесок у розбудову держави.

Саме таких громадян потребує європейська Україна, адже науковці завжди були авангардом української молоді. Від вашої небайдужої життєвої позиції, активної участі в суспільних перетвореннях великою мірою залежить майбутнє країни», — акцентував перший заступник Міністра.

У спільній роботі з науковими товариствами міністерство вважає пріоритетним активізацію роботи наукових товариств на рівні факультетів, інститутів, університетів, у випадку відсутності — їх створення, а також поширення позитивного досвіду діяльності існуючих наукових товариств.

Обговорення та доопрацювання принципів та механізму функціонування наукових товариств, яке має бути закріплене в Типовому положенні про наукове товариство студентів та аспірантів, було чи не основною темою дискусій. Оскільки проблема потребує детального вивчення, за результатами наради

Голова НТСА нашого університету Валерій Граняк розроблятиме Типове положення про наукове товариство студентів та аспірантів України

сформували спеціальну робочу групу із десяти представників різних вишів України. До складу робочої групи обрано і голову НТСА нашого ВНТУ Валерія Граняка, четвертокурсника Інституту електроенергетики та електромеханіки (гр. ЕПА-07).

Валентин Мальований: «Посєднавши знання, які дав політех, і досвід, котрий отримав, працюючи на потужних заводах, я зумів побудувати власний завод»

— Дуже приємно отримати свою студентську нагороду. — Директор «Мальви» щиро зворушений. — Я вдячний рідному політеху. Поєднавши знання, які він дав, і досвід, котрий отримав, працюючи на потужних заводах, я зумів побудувати власний завод. У мене працює понад сто робітників. Підприємству незабаром виповниться 17 років. Лише людина, яка має знання, може утвердитись у житті. Треба працювати, починаючи зі студентства і впродовж усього життя, і тоді успіх буде од-

нозначно. До речі, у мене на фабриці працюють багато випускників і студентів ВНТУ. Участь у роботі конференції брали науковці технічного університету імені Георга Асахі міста Яси (Румунія). **Декан факультету матеріалознавства, професор Юліан Іоніца:**

— Дуже раді знову бути у вашому університеті. Щоразу помічаємо позитивні зміни, зокрема у вашому академічному середовищі. Нашим науковим зв'язкам неза-

Випускниця нашого університету, а нині доктор технічних наук Наталя Веселовська поруч з батьком Ростиславом Ісковичем-Лотоцьким і президентом Асоціації спеціалістів промислової гідравліки й пневматики Геннадієм Зайончковським та редактором журналу «Промислова гідравліка і пневматика» професором Миколою Івановим

баром уже 20 років. За цей час багато зроблено, ще більше маємо планів. Треба активізувати наш обмін студентами і аспірантами. Є задум організувати спільні наукові конференції європейського рівня.

Геннадій Зайончковський, президент Асоціації спеціалістів промислової гідравліки і пневматики, доктор технічних наук, професор безапеляційно акцентував, що ця конференція є знаковою подією для фахівців.

ПРОФЕСОРУ ОГОРОДНІКОВУ – 70!

29 травня виповнилось 70 років завідувачу кафедри опору матеріалів та прикладної механіки ВНТУ, доктору технічних наук, професору, відомому вченому в галузі механіки деформівного твердого тіла та обробки металів тиском Віталію Антоновичу Огороднікову. До ювілею була приурочена міжнародна науково-технічна конференція «Теоретичні і прикладні задачі обробки металів тиском та автотехнічних експертиз»

Наукову діяльність В. А. Огородніков розпочав у 1965 р. після закінчення механічного факультету Томського політехнічного інституту. Відразу після закінчення інституту він одержав направлення на кафедру опору матеріалів на посаду асистента.

Віталій Антонович захистив кандидатську дисертацію в Московському автомеханічному інституті в 1969 році і ще два роки працював працювати в ТПІ.

В 1971 р. науковця запрошують на роботу у Вінницький філіал Київського політехнічного інституту, де працює на посадах старшого наукового співробітника, старшого викладача, доцента.

В 1980 році Віталій Антонович захищає докторську дисертацію в Центральному науково-дослідному інституті машинобудування у Москві за темою, що відтоді стала одним із стрижневих напрямків створеної ним наукової школи. У той же рік В. А. Огороднікова було призначено завідувачем кафедри опору матеріалів і прикладної механіки, якою він керує донині.

Під керівництвом Віталія Антоновича розроблені й впроваджені у виробництво ряд високоефективних ресурсозберігаючих технологій: технології виготовлення надпровідників, виробів спеціального призначення з танталу й берилію, сучасні методи листового штампування, технології ізотермічного штампування поршнів двигунів, редукторів газопаливної апаратури й інших комплектуючих деталей. Впроваджено й ряд інших процесів обробки тиском. В. А. Огородніков разом із ученими з інституту газу НАН України займався проблемою проектування паливної апаратури для автомобілів. Під його керівництвом розроблений розрахунковий апарат, за допомогою якого можна прогнозувати якість виробів, їхню відповідність національним і європейським стандартам, визначати необхідні параметри технологічних процесів на етапі проектування, у тому числі й міцність залізобетонних конструкцій при динамічних навантаженнях. Разом із ученими інституту надтвердих матеріалів НАН України розроблені технології, які використовуються в атомній, хімічній, харчовій промисловості. Всі розроблені вченими технології належать до розряду високіх і мають значну економічну ефективність.

Результати наукових досліджень професора Огороднікова і учнів його школи одержали заслужене визнання й використовуються на багатьох заводах і підприємствах Москви, Санкт-Петербурга, Росії, України, у НДІ Росії, НАН України, у наукових лабораторіях найбільших вищих навчальних закладів СНД. Вихованці наукової школи В. А. Огороднікова успішно працюють у США, Китаї, В'єтнамі, Непалі.

З проблем руйнування металів при великих пластичних деформаціях та оцінки їх деформівності у процесах обробки тиском опубліковано понад 300 робіт, серед них і такі відомі монографії: «Оценка деформируемости металлов при обработке давлением», котра видрукована видавництвом «Вища школа» і визнана кращою закінченою науковою працею Міністерства освіти України в 1984 році; «Деформируемость и разрушение металлов при пластическом формоизменении» (1989 р.). У 1992-му в Московському видавництві «Машиностроение» вийшла монографія «Теорияковки и штамповки» авторського колективу, у який ввійшов В. А. Огородніков і відомі вчені країн СНД, Великобританії й Канади. Крім названих опубліковано ще 5 монографій.

З 1982 року професором розробляється новий метод визначення швидкості транспорту в

момент удару при його зіткненні з перешкодою за залишковими пошкодженнями. Метод має широке застосування при проведенні судових автотехнічних експертиз. Основи методу викладені в монографії В. А. Огороднікова «Энергия. Деформации. Разрушение». Метод визначення швидкості руху транспорту за його механічними пошкодженнями й кінематичними параметрами руху з урахуванням деформування й руйнування елементів конструкції автомобіля Мініюст України затвердив своєю постановою від 6.02.09 р. за номером 10.01.01 р. Метод впроваджений в Україні. За його допомогою можна визначити швидкість руху автомобілів в умовах ДТП. На основі аналізу багатьох автотехнічних експертиз, проведених В. А. Огородніковим, створений банк даних, використання яких дозволяє відмовитися від дорогих малоінформативних «crush-test» і перейти до використання даних «full-scale test», тобто руйнувань конструкцій автомобілів у результаті реальних аварій. Ці експериментально-розрахункові методи покладені в основу розробки «розумних» матеріалів і створення на їх основі безпечних конструкцій методами теорії пластичності й прикладної теорії деформівності за рахунок забезпечення сприятливої технологічної спадковості.

З 2001 року В. А. Огородніков є судовим експертом і має право проведення судових автотехнічних експертиз за спеціальністю 10.1 «Обставини ДТП»

В. А. Огородніков неодноразово брав участь у підготовці й проведенні міжнародних науково-технічних конференцій, симпозіумів, виставок. Він член спеціалізованого Комітету колишнього СРСР, а тепер СНД із питань і проблем деформівності металів при обробці тиском, заступник голови спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій у ВНТУ, член експертної ради ВАК України.

Професор В. А. Огородніков бере активну участь у підготовці наукових кадрів, керує роботами аспірантів, консультує докторантів, опонує дисертаційні роботи. Під його керівництвом підготовлено 15 кандидатів наук і два доктори наук.

Професор уміло поєднує наукову працю з викладацькою й виховною роботою. Кожна його лекція — це постановка наукової проблеми, багатогранний підхід до шляхів її рішення, глибокий аналіз отриманих результатів. Вимогливий керівник, він водночас уважний, чуйний до потреб інших.

Віталій Антонович людяний, веселий і доброзичливий, гарний друг і товариш, розуміється в мистецтві, літературі, музиці. Приязний, контактний, підтримує зв'язки із ученими й друзями з різних країн світу. Захоплюється спортивним полюванням, відомий як кінолог-аматор. Професор знаходить час і для суспільних справ. Він двічі обирався депутатом Ленінської райради Вінниці, був лектором товариства «Знання».

До свого 70-річчя Віталій Антонович прийшов у розквіті творчих сил. Побажаємо йому міцного здоров'я, довгих років життя і подальших творчих успіхів в розвитку науки і техніки.

УНІВЕРСИТЕТСЬКА БІБЛІОТЕКА ПЕРЕХОДИТЬ НА ЕЛЕКТРОННЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ СВОЇХ ЧИТАЧІВ

Для цього вводиться цифровий підпис за отриману літературу. Отож, зміни в правилах обслуговування користувачів:

- ✦ Для отримання літератури в бібліотеці особистий підпис користувача замінюється на PIN-CODE.
- ✦ PIN-CODE – індивідуальний для кожного користувача. З моменту введення PIN-CODE в електронний формуляр користувач несе відповідальність за всі дії, пов'язані з його використанням.
- ✦ **PIN-CODE є гарантом того, що видача літератури, внесеної в електронний формуляр читача, здійснювалась в його присутності!**
- ✦ PIN-CODE для обслуговування в бібліоте-

ці користувач повинен скласти самостійно, для того, щоб він був відомий тільки йому. PIN-CODE – це число, що складається з 4-8 цифр.

- ✦ Забороняється повідомляти свій PIN-CODE стороннім особам.
 - ✦ Не варто записувати PIN-CODE на студентському квитку чи на службовому посвідченні.
 - ✦ У разі потреби заміни PIN-CODE (наприклад, студент забув свій PIN-CODE тощо), користувач повинен перереєструватися в бібліотеці заново з введенням нового PIN-CODE.
- З квітня експериментальний перехід на електронне обслуговування почався зі студентів I-III курсів Інституту АЕКСУ.

Зміцнити і відновити усе!

ЯК ВІННИЦЬКІ СТУДЕНТИ ПЕРЕМОГИ ЗДОБУВАЛИ

Четвертокурсник Олександр Поступайло переміг у технологічному турі Всеукраїнської олімпіади зі спеціальності «Зварювальні установки» і здобув друге місце в конкурсі наукових робіт.

Його однокласники Андрій Висоцький і Максим Українець також у призерах загальнодержавних студентських фахових змагань.

Довести, що ти маєш високий фаховий рівень чужою допомагають олімпіади. Тому ми й вирішили взяти участь в обох Всеукраїнських олімпіадах — зі спеціальностей «Зварювальні установки» й «Відновлення та підвищення зносостійкості деталей та конструкцій». Відбувались вони у Кіровоградському національному технічному університеті.

Учасників змагань привітав ректор КНТУ, заслужений діяч науки і техніки України Михайло Черновол. Голова журі, професор Віктор Аулін детально проінструктував щодо умов олімпіад.

Завдання теоретичного туру були у вигляді тестових завдань. Технологічний тур олімпіади зі зварювальних установок: кожному видали креслення майбутнього виробу, перелік деталей і матеріалів, з яких ці деталі виготовлені. Слід описати технологію зварювання виробу. А спеціалісти з відновлення отримали складальне креслення механізму, а також ескіз однієї з складових механізму із позначеннями пошкоджень (дефектів), що виникають в процесі експлуатації. Олімпієць мав описати технологію відновлення.

Наступного дня учасники брали участь конкурсі наукових робіт і виконували практичне завдання – показували своє вміння утворювати нероз'ємні з'єднання, накладаючи кутовий шов. Тематика виступів була різноманітною – від методів відновлення «зубів» кормових барабанів до дослідження процесів тертя!

Коли студенти змагалися, їхні викладачі обговорювали проблеми розвитку спеціальності і дискутували щодо її назви.

І ось для нас найприємніший момент — оголошення переможців:

Андрій Висоцький здобув 2-ге місце в практичному турі зі зварювання, 2-ге місце в олімпіаді зі спеціальності «Зварювальні установки», 3-тє місце в конкурсі наукових робіт;

Олександр Поступайло 1-ше місце в технологічному турі олімпіади зі спеціальності «Зварювальні установки» та 2-ге місце в конкурсі наукових робіт;

Максим Українець 2-ге місце в технологічному турі олімпіади зі спеціальності «Відновлення та підвищення зносостійкості деталей та конструкцій» та 3-тє місце в конкурсі наукових робіт.

Достойний результат, адже ми змагалися не лише з четвертокурсниками, а й з магістрами. Дехто з олімпійців уже захистив дипломну роботу і має патенти на корисні моделі.

Приємно, що ми не підвели своїх викладачів, що порадували завідувача нашої кафедри технології підвищення зносостійкості, доктора технічних наук, професора Валерія Савуляка. Приємно, що наші фахові вміння і навички гідно оцінені, що вкотре ми довели — вихованці ВНТУ, зокрема Інституту машинобудування та транспорту мають один з найвищих рівнів підготовки в Україні.

Максим УКРАЇНЕЦЬ,
студент групи 13В-07 Інституту МТ

ПЕРЕМОЖНІ ГІС ВІД ESRI

Юлія Семчук, студент-еколог Інституту магістратури, аспірантури та докторантури нашого університету, перемогла у Міжнародному конкурсі молодих користувачів геоінформаційних систем від Esri (США), який щойно завершився у Ялті.

Конкурс відбувався в рамках 15-ої щорічної конференції користувачів ESRI в Україні «ГІС в управлінні територіальним розвитком». Конференцію зорганізували корпорація «Environmental Systems Research Institute Inc.» (Esri) (США) та ПрАТ «ECOMM Co» (Україна) за сприяння Міністерства регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ України і Компанії «ІЛС Україна». Організаторами конкурсу, окрім Корпорації Esri та ПрАТ «ECOMM Co», також були: Державна екологічна академія післядипломної освіти та управління Мінприроди (Київ), ВНТУ та ін.

До Ялти без сплати оргвнеску (2000 грн. за особу) за участь у конференції окрім Юлі запросили також студентів Інституту екології та екологічної кібернетики нашого університету Анастасію Нагорну та Івана Медведєва. Їхні наукові роботи виявились серед десяти найкращих у півфіналі конкурсу.

Журі фінального заходу Першої хвилі II Міжнародного конкурсу молодих користувачів ГІС від Esri, до складу якого увійшли фахівці американської корпорації Esri та провідні українські вчені, під час відкритого засідання розглянуло представлені конкурсантами роботи й визначило переможців конкурсу.

Перше місце присуджено роботі «Аналіз впливу капітального ремонту доріг на стан атмосферного повітря з використанням геоінформаційних технологій на прикладі Вінниці», автором якої є наша Юлія Семчук (науковий керівник — доктор технічних наук, професор Віталій Мокін, завідувач кафедри моделювання та моніторингу складних систем ВНТУ, позаштатний радник голови Державного агентства водних ресурсів України).

Другу сходинку п'єдесталу пошани здобув росіянин Олексій Верченков - студент з НТУУ «КПІ», третю — Надія Лазоренко, аспірантка КНУБА.

Переможні конкурсні роботи будуть видрукувані в науково-

Студенти нашого університету в Ялті — Іван Медведєв (4 курс, гр. 2ЕКО-07), Юлія Семчук (магістрант екології, ММССМН-10) та Анастасія Нагорна (4 курс, гр. 2ЕКО-07)

му журналі «Вчені записки Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського», який є фаховим виданням. А на сайтах Державної екологічної академії післядипломної освіти та управління і ПрАТ «ECOMM Co» опублікують розширені анотації їхніх авторів.

Переможниця у призерів отримала запрошення на урочистості півфінального заходу Другої хвилі Конкурсу, які відбудуться в жовтні. На юних інтелектуалів-екологів чекають респектабельні призи від організаторів, зокрема, Юлія Семчук отримає ноутбук.

ЕКОЛОГІЯ/ ECOLOGY – 2011

21—24 вересня у Вінниці відбудеться III Всеукраїнський з'їзд екологів з міжнародною участю.

До участі запрошують учених, інженерів, спеціалістів-екологів державних управлінь, студентів, аспірантів, експертів. Секції працюватимуть у нашому Вінницькому національному технічному університеті.

Детальна інформація на сайтах:

<http://ineek.vntu.edu.ua>

<http://eeb.vntu.edu.ua>

ОРГАНІЗАТОРИ З'ЇЗДУ

- Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
- Міністерство екології та природних ресурсів України
- Державний комітет України по водному господарству
- Національна академія наук України
- Вінницький національний технічний університет
- Київський національний університет імені Т.Шевченка
- Державна екологічна академія післядипломної освіти
- Національний технічний університет України «КПІ»
- Вінницький національний аграрний університет
- Вінницький національний медичний університет ім. М. Пирогова
- Вінницький державний педагогічний університет ім. М. Коцюбинського
- Національний університет біоресурсів та природокористування України
- Одеський державний екологічний університет
- Національний університет «Києво-Могилянська академія»
- Міжнародна академія наук екології та безпеки життєдіяльності
- Всеукраїнська екологічна ліга
- Національний екологічний центр
- Вінницька обласна державна адміністрація
- Вінницька обласна рада
- Вінницька міська рада
- Держуправління екології та природних ресурсів у Вінницькій області
- Державна екологічна інспекція у Вінницькій області
- Басейнове управління водними ресурсами річки Південний Буг
- Вінницьке ОСЛКП «Віноблагороліс»

- Міжнародна громадська організація «Україна – Польща – Німеччина»
- Всеукраїнська екологічна громадська організація «МАМА-86»

ПРОБЛЕМАТИКА (СЕКЦІЙ)

1. Техногенно-екологічна безпека України і прогнозування ризиків у природокористуванні.
2. Моніторинг довкілля та сучасні геоінформаційні системи і технології.
3. Інтегроване управління водними ресурсами.
4. Сучасні екологічні технології водоочиснення та водопідготовки.
5. Сучасні технології переробки та утилізації промислових, побутових та інших відходів.
6. Раціональне використання природних ресурсів, збереження та відтворення екосистем і екомережі.
7. Ресурсоенергозберігаючі екологічні технології.
8. Альтернативні (відновлювальні) джерела енергії.
9. Проблеми агроекології та радіоекології і шляхи їх вирішення.
10. Проблеми екологічної освіти і науки, виховання та культури.
11. Прилади та методи контролю речовин, матеріалів, виробів і навколишнього середовища.
12. Хімія довкілля та екотоксикологія.
13. Проблеми змін клімату та біосфери. Контроль за атмосферними викидами у світлі Кіотського Протоколу.
14. Екологія людини та екотрофологія.
15. Екологічні, економічні та соціальні проблеми сталого розвитку.
16. Інноваційно-інвестиційні проекти з екологічних проблем України.
17. Регіональна екополітика і екологічні проблеми Поділля.

Робочі мови з'їзду – українська, російська, англійська.

Матеріали доповідей, виголошені на з'їзді та рекомендовані науково-програмним комітетом, будуть крім збірника доповідей також опубліковані спеціальними випусками журналів «Вісник ВПІ», «Оптоелектронні інформаційно-енергетичні технології», «Інформаційні технології та комп'ютерна інженерія», «Збірник наукових праць ВНАУ», включених до переліку ВАК України.

Майте на увазі

НАГОРОДА ЗА ПІДГОТОВКУ СПЕЦІАЛІСТІВ

Ще у 1985 році людство за своїм споживанням перейшло біологічну ємність планети – почало використовувати ресурси майбутніх поколінь, що й спричинює глобальні екологічні катастрофи. Тому фах еколога нині надзвичайно затребуваний.

Наш університет отримав відзнаку від Державного управління охорони навколишнього природного середовища у Вінницькій області за вагомий внесок у справу підготовки висококваліфікованих спеціалістів, впровадження сучасних методів навчання та виховання екологічно свідомої студентської молоді.

Диплом підписав начальник Держуправління Володимир Крисько.

ВНТУ готує фахівців престижної спеціальності сьогодення — «Екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування». Директор Інституту екології і екологічної кібернетики ВНТУ — завідувач кафедри екології і екологічної безпеки, доктор технічних наук, професор Василь Петрук.

Екологія душі...

ЕСТАФЕТА ВТРАЧАЄ ШАРМ

Плин часу все далі і далі відносить сучасну людину, що вже почала зі смаком облаштовуватися у вестибюлі XXI сторіччя, від трагічних реалій сорокових років сторіччя минулого. І багатьом з нас міопічний світогляд вже не дозволяє роздивитися у тому віддаленому острівці історії всі жахи та спотворення, що залишаються таким свіжими у пам'яті наших дідуся та бабусь. Нарешті, вони вже не здаються такими важливими, що стає прямо пропорційно зацікавленості їх вшановувати.

Прогресуюча атрофія масштабів та структури меморіальної естафети свідчить саме про це. Міська естафета завжди була подією неординарною, оскільки відповідає рангу події, якій присвячувалась. Щороку в один і той же день у викладачів фізичного виховання вселявся запал військових стратегів, і все місто пульсувало синхронно з ритмом найкращих бігунів. Це були ретельно підібрані команди з різнопрофільних легкоатлетів: стаєрів, марафонців, бар'єристів – позиція яких на дистанції була пророчана до останнього метру. Завданням тренера було зробити з команди єдиний організм, здатний подолати різноманітні дистанції за мінімальний час та вибороти першість на фініші. Подія задавала ритм місту, і воно наповнювалось енергією здорового азарту, відчуттям неповторного свята. Все місто перетворювалось на гігантський стадіон. З усіх спортивних заходів естафета була таким собі слоненятком — велетнем у порівнянні з іншими.

Але рік тому було вирішено закріплювати естафету на доріжках паркового стадіону. Бо заважатиме руху міського транспорту. Загальну дистанцію пробігу скоротили, а довжину відрізків, з яких вона складалась – уніфікували. В результаті замість гітари маємо балалайку, та ще й таку, в якій усі струни звучать однаково. Ані грати, ані дивитися на таку гру вже не цікаво. Така еволюція (а точніше – інволюція) подій наводить на думку про те, що незабаром і стадіон стане завеликим для естафети і, можливо, її перенесуть на бігові тренажери одного з фітнес-центрів. Через декілька років це буде вже не соромно зробити, бо учасників війни вже майже не залишиться. А ті, що залишаться, будуть настільки мудрі, що лише похитають головою і пробачать, бо вони звикли пробачати. Ми ж поки що занесемо наше слоненя, яке опинилося під загрозою зникнення, в

«Червону книгу спортивних подій» і подивимось, що буде далі.

І ще одне. Коли ми вшановуємо подвиг наших дідуся та бабусь хвилиною мовчання, то робимо не що інше, як припиняємо безперервний потік думок, що постійно відбувається у нас в голові, бо припускається, що в цей час ми відчужуємося від реалій життя і занурюємося у стан пасивного осмислення людського буття. Естафета заважає руху міського транспорту так само, як традиційна хвилина мовчання заважає транспорту буденних думок між горбкватими півкулями. Але не слід забувати, що якщо відсвяткувати подію «на ходу» і поверхнево інколи дозволяється, то вшановувати близьких «на ходу» та «поміж іншим» — це ознака низької культури.

А якщо говорити про культуру спортивну, то в нашому університеті вона все ж таки на високому рівні. **За останні шість років ми двічі вигравали естафету у найсильніших вишівських команд Вінниці.** Тому травми та хвороби найсильніших легкоатлетів нашої збірної, які не дозволили нам боротися за призові місця, будемо вважати знаковими. Хотілося б подякувати всім, хто взяв участь у змаганнях та вшануванні ветеранів Великої Вітчизняної війни: Роман Петров – Інститут менеджменту, Богдан Августович – ІнБТЕГП, Володимир Гоноровський – ІнЕЕЕМ, Микола Лисак – ІнБТЕГП, Олександра Кулик – ІнАЕКСУ, Катерина Юхніч – ІнМ, Олена Волоська – ІнЕЕК, Марія Сарафинюк – ІнЕЕЕМ.

Діна ХАРИНА,
старший викладач кафедри фізичного виховання

Професор Борис Ліхтциндер — талановитий педагог і відомий учений-дослідник у галузі інформаційно-вимірвальних систем

університету. На пленарному засіданні він виголосив доповідь «Автоматизированные автодромы».

Доктор технічних наук, професор Олександр Осадчук виступив з пленарною доповіддю на тему «Радіовимірвальні перетворювачі магнітного поля». Надзвичайно цікавою була також пленарна доповідь кандидата технічних наук, доцента кафедри КІОТ Севастопольського національного технічного університету Георгія Сергєєва «Программно-аппаратный комплекс «МАРС» — автоматизированная система диагностики РЭА».

Щоконференції працює секція «Радіоелектронні за-

Конференція «СПРТП–2011»

У міжнародна науково-технічна конференція «Сучасні проблеми радіоелектроніки, телекомунікацій та приладобудування» зібрала в нашому університеті понад 120 доповідачів з усієї України — Вінниця, Київ, Хмельницький, Львів, Донецьк, Севастополь, Одеса, Черкаси, Луганськ, Харків.

На науковий форум приїхав з Росії і один з членів оргкомітету конференції, віце-президент Академії телекомунікацій та інформатики, заслужений працівник вищої школи Росії, доктор технічних наук, професор Борис Ліхтциндер. Борис Якович за день до початку конференції прочитав лекцію для студентів та викладачів

соби в біомедичній інженерії», яку веде доктор технічних наук, професор Сергій Злепко. Вже другу конференцію поспіль організовується секція «Сучасні аспекти розвитку радіоаматорства», яка об'єднує молодих та перспективних радіоаматорів з усієї України.

Наталія КУРИЛОВА,
відповідальний секретер конференції «СПРТП-2011»

Секція радіоаматорів «СПРТП-2011»

Хобі. У ГАРАЖІ ВИКЛАДАЧА ВНТУ — 1000 АВТО!

На кафедрі автомобілів та транспортного менеджменту Олександр Вдовиченко працює уже два десятиліття. Закінчив наш ВНЗ — тоді у 1986-му ще Вінницький політехнічний інститут, за спеціальністю «автомобілі і автомобільне господарство».

FIAT-125, з якого згодом був скопійований ВАЗ 2103/2106 — автолегенда СРСР, визначально вплинув і на долю Олександра Володимировича. Що модель ретро-автомобіля стане початком великої колекції, навіть не гадав.

Купив FIAT-125 — свою першу автівку в 9 років за 1 радянський карбованець.

Початок випуску масштабної автомобільної техніки в СРСР датується початком 70-х. Випуском зменшених зразків займалися підприємства, де випускалися іграшки. Але інколи моделі авто випускали заводи-виробники справжньої техніки. Невеликі цехи з виробництва «своїх» машин мали Автомобільний завод імені Ленінського комсомолу і Мінський ав-

тозавод. Задумані як іграшки для дітей, мініатюрні авто бенкетять уяву і багатьох дорослих людей. Зовні схожі на іграшки, проте містять багато інформації про свій прототип.

—Тоді в країні з'явилися перші колекційні моделі і мене вони зацікавили. Уже майже 40 років збираю їх, масштаб 1:43. Це міжнародний колекційний масштаб. Маю понад 1000 моделей в одному масштабі, — розповідає Олександр Володимирович.

Не тільки легковиків, а й вантажівок. Є перші вантажні автомобілі - ГАЗ-АА, вантажопідйомністю 1,5 т - «полупторка», що була ліцензованою копією американської вантажівки FORD-AA зразка 1929 року. Наша «полупторка» майже завжди експлуатувалась із значним (до подвійного) перевантаженням і могла їздити на найнижчих сортах палива, зокрема навіть на керосині. Є в Олександра Володимировича і усі КАМАЗи радянських часів.

—Зараз колекціонерам мініавто допомагає Китай. Але китайські моделі дорожувати. Хоча добре, що якість прийнятна. У мене з Італії є моделі, але виробництво КНР... для Італії, з Німеччини - виробництво КНР... для Німеччини. Колекційна модель-копія в масштабі 1:43 нині коштує мінімум 50-60 гривень. Є в моїй колекції й такі, котрі мають вищу ціну, приміром експортні моделі 70-х років. Зараз їхня вартість близько 200 доларів за одне авто. Під час ремонту в будинку зникли п'ять моделей. Чи будівельники їх приховали, чи хтось інший. Але мені потрібен був чималий час, аби відновити ці моделі у своїй колекції — доводилось купувати в інших містах і за чималі кошти.

Зауважте, у столичному музеї історії автомобілів в моделях, який створили члени київського клубу колекціонерів, зібрано 5000 експонатів у різних масштабах 1:18, 1:24, 1:43.

Євроінтеграція

ДО СОРБОНИ НЕ ПОСТУПАЮТЬ, А... ЗАПИСУЮТЬСЯ

Євроінтеграційні процеси в нашій країні спричиняють необхідність більш тісної співпраці із міжнародними організаціями, установами, навчальними закладами, оскільки найкраще навчання – це практичний досвід. Керуючись саме цим, за підтримки Державного фонду сприяння місцевому самоврядуванню в Україні при Президентові України та Центру міжнародного співробітництва вітчизняна делегація здійснила навчально-ознайомчий візит до Ради Європи, яка є міжнародною організацією 47 держав-членів в європейському просторі.

Штаб-квартира Ради Європи знаходиться у Страсбурзі на французько-німецькому кордоні. Спочатку засідання Ради відбувалися в Університетському Палаці Страсбурга, сьогодні Рада Європи засідає в Палаці Європи на околицях міського центру.

Програма діяльності Ради Європи охоплює такі сфери суспільного життя, як права людини, засоби масової інформації, правове співробітництво, соціальне єднання, охорона здоров'я, освіта, культура, культурна спадщина, спорт, молодь, місцева демократія і транскордонне співробітництво, навколишнє середовище і регіональне планування.

Зустрічаючись із представниками Ради Європи, Європейського суду, Європейської комісії, Організації Об'єднаних націй, ЮНЕСКО, ми, члени делегації, знайомились із їхньою роботою, а також обмінювались думками щодо актуальних питань, що стоять сьогодні перед Україною в контексті євроінтеграційних процесів та питань освіти.

Побували в Паризькому університеті Сорбона, який є одним з найстаріших у Європі. Стіни цього славетного університету донині зберігають дух величі мину-

У Версалі — колишній резиденції французьких королів, що нині є передмістям Парижа і пам'ятником епохи «короля-сонця» Людовика-XIV

лих поколінь та перемоги знань. Знаменитими випускниками Сорбони були Марія Кюрі, П'єр Кюрі, Ірен Кюрі, Фредерік Жоліо-Кюрі, Симона де Бовуар, Жак Дерріда, Марина Цветаєва, Жан-Люк Годар, Анрі Пуанкаре, Ібрагим Ругова, Андре Бретон.

Університет розташований в Латинському кварталі Парижа. Назву квартал отримав завдяки університету, оскільки на початку його існування викладання здійснювалось лише латиною, тому саме її чули усі перехожі поблизу стін університету.

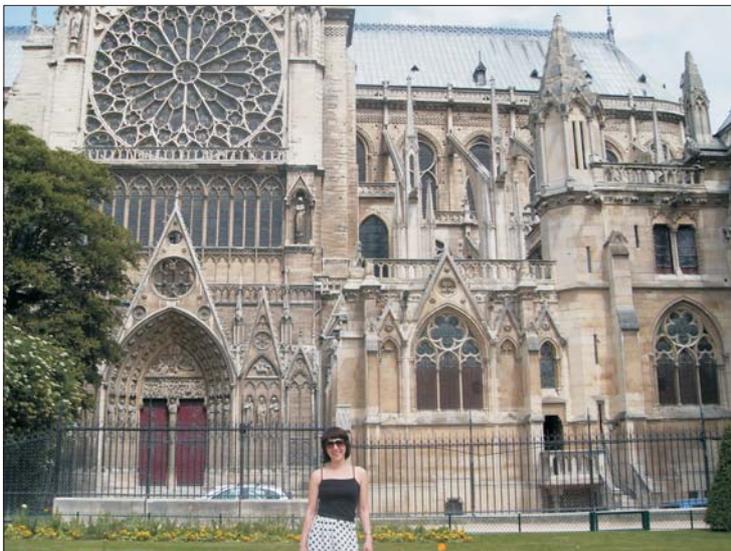
А своєю назвою Сорбона завдячує Роберу де Сорбона, теологу, королівському капелану при Св. Людовіку.

Умови вступу до університету дивовижно легкі — до Сорбони не вступають, а... записуються. Відповідно до французької системи освіти у Франції досить важко отримати диплом бакалавра, який видається у середній школі. Його власники й мають право записатись до університету. Вартість освіти складає від 200 євро на рік, включаючи страхівку. Разом з тим, вже з першого семестру починаються іспити, які, на відміну від вітчизняної та радянської систем освіти, здаються не протягом тижнів, а впродовж 1-2 днів. Студент має отримувати знання впродовж семестру, а отже має бути здатен здати декілька іспитів в один день.

Цікаво, що лише 10-15% студентів, які записались до Сорбони, отримують диплом. Тому це дві великі різниці – бути студентом Сорбони та закінчити Сорбону. Сорбона є одним з небагатьох університетів, який на однакових умовах приймає як вітчизняних, так і іноземних студентів.

Працювали в Сорбоні й наші співвітчизники: з 1955 р. тут вів курс історії й теорії танцю Серж Лифар.

У парку біля Сорбони багато металевих охайних стільців, на які може присісти перелопити кожен охочий. Стільці є зручнішими за лавки, оскільки студенти можуть розташовуватись колом будь-якої величини, а не лише вшир. Ми поцікавились, чи не ви-

Нотр-Дам-де-Парі — географічне і духовне «серце» Парижа. Тут зберігається одна із найбільших християнських реліквій — Терновий вінець

Quest!

СОЛОДКИЙ СМАК ЄВРОСОЮЗУ

крадають стільці, кажуть, що таке трапляється, але досить рідко. До речі, у погожі днини окремі практичні заняття з гуманітарних дисциплін викладачі проводять у парку на свіжому повітрі, що надає можливість підвищити комунікативні стосунки між студентами та викладачами.

Неофіційна частина була насичена різноманітними екскурсійними заходами.

Ми побували в Чехії, Німеччині, Швейцарії, Франції, Бельгії. Кожна країна по-своєму дуже яскрава та неповторна, тому досить важко серед них вибрати ту, що сподобалась найбільше.

Париж — багатогранне місто. Кожна будівля має власну історію, навіть готелі та магазини. Зокрема в одному з готелів свого часу мешкала відома Коко Шанель. Надзвичайно вразив Собор Паризької Богоматері як своєю архітектурою, так і атмосферою. Вхід до собору вільний і кожен може зайти, помолитись, поставити свічку, або ж просто помилуватись.

Справляє враження й велич Лувра, який спочатку будувався як фортеця і не мав нічого спільного із тим Лувром, який пізніше став резиденцією. Нині Лувр один із найбільших художніх музеїв світу. Найвідоміші експонати Лувра: Венера Мілоська, Джоконда (Мона Ліза) й інші полотна Леонардо да Вінчі, картини Рембрандта, Тиціана.

Проте, навіть сучасний Лувр виглядає блідо порівняно із Версалем, справжнім казковим палацом. Цей дворцево-парковий ансамбль є теж колишньою резиденцією французьких королів, нині центр туризму світового значення. Версальський парк — один із найбільших в Європі. Клумби, газони, басейни, фонтани, скульптури є продовженням палацової архітектури. І поряд з тим парк — це самостійне диво.

Ейфелеву вежу вразила своєю витонченістю, панорамою, яка відкривається з її висоти, а також... величезними чергами — щоранку задовго до її відкриття туристи займають черги до кас, аби мати можливість оглянути Париж з її підхмар'я.

Ірина ЄПІФАНОВА,
кандидат економічних наук,
старший викладач кафедри
фінанси і кредит,
куратор наукового товариства
студентів і аспірантів
Інституту менеджменту

Святкування Дня Європи в нашому університеті цього року відбулось у новому форматі — студентам запропонували інтелектуально-пошукову гру на головній вулиці Вінниці. Захід проходив під назвою «Тарас Шевченко та Кароль Войтила — знакові постаті європейської культури» і був приурочений до 150-ої річниці перепоховання Кобзаря, чергової річниці з дня народження Івана Павла II й з нагоди Дня Європи.

Тридцять команд-учасниць по п'ять гравців у кожній відповідно до дрес-коду (зовнішній вигляд команди мав чітко засвідчувати, яку з країн Євросоюзу вона представляє) та з «Кобзарем» у руках вирушили з парку Козицького розв'язувати поставлені перед ними задачі.

Перед стартом «Болгарські перці»,

Шевченка, а один з найбільш відомих символів Парижа, звичайно ж, Ейфелева вежа.

Треба було учасникам гри ще й визначити, яка ж країна Євросоюзу вважається лідером по ІХ експорту. Коли відомо, що на центральній вулиці Вінниці ІХ теж можна придбати, бо якось незручно без них приходити сьогодні до місця, поруч з яким є джерело. *Розгадавши всі ці загадки, команди мали прийти до пам'ятника Івана Павла II, що знаходиться поруч з магазином «Джерело», та покласти квіти (саме Нідерланди є лідером з їх експорту).*

Справившись з низкою інших завдань, врешті-решт необхідно було здати у відведений термін свій лист з відповідями людині, на бейджі якої містилась цитата з вірша Т. Шевченка, назва якого почи-

У торта-прапора надійні охоронці

«Вампіри з Трансильванії», «Чеські пивовари», «Лямур», «Кельце» та інші команди були добре простимульовані величезним тортом (1,2 м на 0,8 м) у вигляді стилізованого прапора Євросоюзу. Подбав про такий оригінальний приз студентський профком ВНТУ. Тож, «представники» європейських країн з азартом кинулись шукати в якому закладі на Соборній можна було б виставляти доробок Т. Шевченка. Якийсь вінничанин частину назви цього закладу сприйняв, як своєрідну суму: специфічна українська запитальна відповідь на запитання, прізвище українського письменника, давньогрецька богиня. *Переважає більшість команд здогадалися, що це «га» + «Ле» + «Рея», і дали правильну відповідь — Арт-галерея, в якій можна виставляти живописні полотна Тараса Григоровича.*

Довелось пригадувати командам назву одного з творів лауреата Нобелівської премії, яка співпадає з назвою вірша Т. Шевченка. Один з найбільш відомих символів столиці країни згаданого лауреата можна побачити й на вулиці Соборній. Тож, учасники мали назвати відповідний вірш Шевченка, згаданий символ і зробити фото когось з гравців своєї команди на фоні цього символу. *В Альбера Камю є твір «Чума», як і в*

нається зі слова «Не». Частина команд, поспішаючи вкlastись у відведений час гри, не догледіла, яка ж саме з трьох цитат відповідає умовам цього завдання, і тим самим позбавила себе можливості боротись за перемогу.

Ретельна перевірка відповідей принесла сімці кращих команд пам'ятні призи від ВОО ВУТ «Просвіта» ім. Тараса Шевченка, а переможець і срібний призер у нагороду отримали ще й квитки до кінотеатру на всіх членів команди від студентського профкому ВНТУ.

1. «Вінюнайтед» (збірна) 33 бали;
2. «Лямур» (ФІПЕМ) 29 балів;
3. «Україна» (ФЗЕМ) 21 бал;
4. «Ізюм» (ФРТТК) 20 балів;
5. «Екстрім» (ФКІ) 17 балів;
6. «Таллінські ЗК» (ФТЕГП) 16 балів;
7. «Суомі» (збірна) 16 балів.

Завершилось святкування Дня Європи у ВНТУ частуванням усіх учасників інтелектуально-пошукової гри вище згаданим унікальним тортом біля університетського фонтану. Тож, кожен з учасників мав змогу спробувати, який же він «той Євросоюз».

Анатолій ТЕКЛЮК,
кандидат філософських наук, доцент,
заступник директора Головного центру
виховної роботи ВНТУ

**Перелік
конкурсних предметів при вступі на основі повної загальної середньої освіти
до Вінницького національного технічного університету
для навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра**

Напрямок підготовки (спеціальність)	Код напрямку підготовки (спеціальності)	Назва предметів та творчих конкурсів
менеджмент	6.030601	українська мова та література, математика, географія або іноземна мова
екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування	6.040106	українська мова та література, математика, хімія або географія
комп'ютерні науки	6.050101	українська мова та література, математика, фізика або іноземна мова
комп'ютерна інженерія	6.050102	українська мова та література, математика, фізика або іноземна мова
програмна інженерія	6.050103	українська мова та література, математика, фізика або іноземна мова
системна інженерія	6.050201	українська мова та література, математика, фізика або іноземна мова
інженерна механіка	6.050502	українська мова та література, математика, фізика або хімія
зварювання	6.050504	українська мова та література, математика, фізика або хімія
теплоенергетика	6.050601	українська мова та література, математика, фізика або хімія
електротехніка та електротехнології	6.050701	українська мова та література, математика, фізика або хімія
електромеханіка	6.050702	українська мова та література, математика, фізика або хімія
мікро- та наноелектроніка	6.050801	українська мова та література, фізика, математика або хімія
електронні пристрої та системи	6.050802	українська мова та література, фізика, математика або хімія
радіотехніка	6.050901	українська мова та література, фізика, математика або іноземна мова
радіоелектронні апарати	6.050902	українська мова та література, фізика, математика або іноземна мова
телекомунікації	6.050903	українська мова та література, математика, фізика або іноземна мова
метрологія та інформаційно-вимірювальні технології	6.051001	українська мова та література, математика, фізика або хімія
оптотехніка	6.051004	українська мова та література, фізика, математика або хімія
будівництво	6.060101	українська мова та література, математика, фізика або хімія
автомобільний транспорт	6.070106	українська мова та література, математика, фізика або іноземна мова
безпека інформаційних і комунікаційних систем	6.170101	українська мова та література, математика, фізика або іноземна мова
управління інформаційною безпекою	6.170103	українська мова та література, математика, фізика або іноземна мова

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Оголошує набір до докторантури на 2011 рік зі спеціальностей

- 05.13.05 — Комп'ютерні системи та компоненти
05.14.02 — Електричні станції, мережі і системи

Оголошує набір до аспірантури на 2011 рік зі спеціальностей

- 01.05.02 — Математичне моделювання та обчислювальні методи
05.02.02 — Машинознавство
05.02.10 — Діагностика матеріалів і конструкцій
05.03.05 — Процеси та машини обробки тиском
05.09.03 — Електротехнічні комплекси та системи
05.11.08 — Радіовимірні прилади
05.11.13 — Прилади і методи контролю та визначення складу речовин
05.11.17 — Біологічні та медичні прилади і системи
05.12.13 — Радіотехнічні пристрої та засоби телекомунікацій
05.12.20 — Оптиелектронні системи
05.13.05 — Комп'ютерні системи та компоненти
05.13.06 — Інформаційні технології
05.14.02 — Електричні станції, мережі і системи
05.14.06 — Технічна теплофізика та промислова теплоенергетика
05.22.20 — Експлуатація та ремонт засобів транспорту
05.23.05 — Будівельні матеріали та вироби
05.23.08 — Технологія та організація промислового та цивільного будівництва
08.00.11 — Математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці
09.00.04 — Філософська антропологія, філософія культури
13.00.01 — Загальна педагогіка та історія педагогіки
13.00.02 — Теорія та методика навчання (технічні дисципліни)
21.06.01 — Екологічна безпека.

До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи, які мають повну вищу освіту і кваліфікацію спеціаліста або магістра.

Прийом документів з 01 серпня по 20 серпня; вступні іспити — з 01 жовтня по 20 жовтня. Конкурсне зарахування з 25 жовтня.

Вступники подають на ім'я ректора ВНТУ такі документи:

- 1) заяву;
- 2) особовий листок з обліку кадрів;
- 3) список опублікованих наукових праць і винаходів. Вступники, які не мають опублікованих праць і винаходів, подають наукові доповіді (реферати) з обраної ними наукової спеціальності;
- 4) медичну довідку про стан здоров'я за формою № 086-у (особам, які не є випускниками магістратури ВНТУ в поточному році);
- 5) копію диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном — копію нострифікованого диплому);
- 6) посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів);
- 7) три фотокартки розміром 3x4 см.

Паспорт та диплом про вищу освіту подаються вступником особисто.

При вступі до докторантури, крім того, подаються:

- 1) розгорнутий план дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук
- 2) копія диплома про присудження наукового ступеня кандидата наук (у разі здобуття відповідної освіти за кордоном — копію нострифікованого диплому).

Диплом про присудження наукового ступеня кандидата наук подається вступником особисто.

Редколегія:

А. В. Писклярова
(головний редактор)

І. П. Зянько
(редактор)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

В. В. Грабко

Б. І. Мокін

Т. Б. Буяльська

О. Н. Романюк

С. В. Павлов

О. В. Осадчук

В. М. Паламарчук

Т. С. Криклива

М. П. Стрельбицький

Адреса редакції:
кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,

м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68

з міста — 59-82-68

E-mail: impuls@vntu.edu.ua

Засновник та видавець газети «Імпульс» —
Вінницький національний технічний університет.
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021,
Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — *Олени Кушнір*
Оксани Мензул
Світлини — *Сергія Маркова*

Підписано до друку 16.06.2011 р. Формат 29,7×42 1/2
Наклад 574 прим. Зам. № 2011-124.

Віддруковано у ВНТУ,
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, к. 114, тел. 59-81-59.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.
Розповсюджується безкоштовно.